

ΠΙΤΤΑΣ ΦΩΤΗΣ

Γεννήθηκε στο χωριό Φρέναρος, της επαρχίας Αμμοχώστου, στις 28 Φεβρουαρίου 1935.

Έπεσε στις 2 Σεπτεμβρίου 1958 στη μάχη τον Αχuwώνα στο Λιοπέτρι.

Γονείς: Σταύρος Πίπτας και Μαρία Σταύρου Πίπτα.

Αδέλφια: Μιχάλης, Νικόλας, Πέτρος, Φίλιππος και Κατερίνα.

Ο Φώτης Πίπτας τελείωσε το δημοτικό σχολείο Φρενάρους, το Γυμνάσιο Αμμοχώστου και το Διδασκαλικό Κολλέγιο Μόρφου. Ήταν φοιτητής στο Κολλέγιο όταν εντάχθηκε στην ΕΟΚΑ με την έναρξη του αγώνα. Υπηρέτησε στο Δημοτικό Σχολείο Άχνας ως δάσκαλος, όπου ανέπτυξε πλούσια δράση τόσο στον μαχητικό όσο και τον οργανωτικό και τον διαφωτιστικό τομέα. Μετά την καταζήτηση του από τους Άγγλους στις 18 Οκτωβρίου 1956, κρυβόταν και δραστηριοποιήθηκε κατά την «εξόρμηση προς τη Νίκη» τον Νοέμβριο του 1956. Στη συνέχεια του ανατέθηκε η αναδιοργάνωση των χωριών Λύσης, Βατυλής και Άσσιας.

Στις 10 Ιανουαρίου 1957 συνελήφθη στη Βατυλή και κρατήθηκε για 20 περίπου μέρες στις φυλακές Αμμοχώστου, όπου βασανίστηκε ανελέητα. Για τις μέρες αυτές μας άφησε ένα γραπτό ντοκουμέντο, το ημερολόγιο του και τη μορφή της ελευθερίας ζωγραφισμένη στον τοίχο του κελιού του με αίμα που έφτυνε από τα βασανιστήρια.

Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στα κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς και ακολούθως στα κρατητήρια Πύλας, απ' όπου δραπέτευσε στις 12 Μαρτίου 1958, μαζί με τον ήρωα Ανδρέα Κάριο και άλλους δύο συναγωνιστές του, μέσα σε κρύπτη κατασκευασμένη σε φορτηγό αυτοκίνητο. Μετά τη δραπέτευση του ορίσθηκε υποτομεάρχης στην περιοχή Λύσης, όπου ανέπτυξε τόσο πλούσια και αποτελεσματική δράση ώστε οι Άγγλοι αναγκάστηκαν να επιβάλουν δεκαπενθήμερο κατ' οίκον περιορισμό, τον οποίο μάλιστα επιθεώρησε και ο ίδιος ο Άγγλος πρωθυπουργός Μακμίλλαν, που βρισκόταν τις μέρες εκείνες στην Κύπρο.

Στο μεταξύ οι απώλειες της Οργάνωσης ήταν τόσο μεγάλες στην περιοχή, ώστε ο Φώτης Πίπτας και οι άλλοι επιζήσαντες καταζητούμενοι του υποτομέα του θεώρησαν σκόπιμο να μετακινηθούν σε ασφαλέστερη περιοχή.

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1958 ο Φώτης Πίπτας και οι συναγωνιστές του ήρωες Ανδρέας Κάρυος, Ηλίας Παπακυριακού και Χρίστος Σαμάρας βρέθηκαν σε νέο κατ' οίκον περιορισμό στο Λιοπέτρι. Επιχείρησαν να διαφύγουν διασπάζοντας τον κλοιό, αλλά συγκρούστηκαν με Άγγλους στρατιώτες και αναγκάστηκαν να καταφύγουν σε αχυρώνα του Λιοπετρίου. Ανακαλυφθέντες κλήθηκαν από τους Άγγλους να παραδοθούν. Το αγωνιστικό τους σθένος όμως τους οδήγησε σε μάχη μέχρι τέλους. Μετά από τετράωρη μάχη και επειδή η αντίσταση τους ήταν άκαμπτη, οι Άγγλοι περιέλουσαν με βενζίνη τον Αχυρώνα και τον πυρπόλησαν. Ακολούθησε ηρωική έξοδός τους κατά την οποία έπεσαν και οι τέσσερις μαχόμενοι.

Πηγή: Συμβούλιο ιστορικής μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59: «Οι ηρωομάρτυρες της ΕΟΚΑ». Λευκωσία 1996